

ולכל בני ישראל היה אור במושיבתם ויקרא פרעה אל
משה ויאמר לכו עבדו את יהוה רק צאנכם ובקרכם
יגו גם טפכם ילך עימכם ויאמר משה גם אתה תהיה
בירדן זבחים ועלות ועשינו ליהוה אלהינו וגם מוקנו וילך
עמנו לא השאר פרסה כי מומנו נקח לעבד את יהוה
אלהינו ואנחנו לא נדע מיה נעבד את יהוה עד באנו שמה
ויזזק יהוה את לב פרעה ולא אבה לשלחם ויאמר לו
פרעה כך מעלי השמור כך אל הסף ראות פני כי ביום
ראתך פני תמות ויאמר משה כך דברת לא אסף עוד
ראות פניך

ויאמר יהוה אל משה עוד גוע אחד אביא על פרעה
ועל מצרים אחרי כך ישלח אתכם מזה כשילחו כלה
גרש יגרש אתכם מזה דבר נא מאזני העם וישאלו איש
מאת רעהו ואשה מאת רעותה כלי כסף וכלי זהב ויהי
יהוה את חץ העם בעיני מצרים גם האישי משה גדול
מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני
העם ויאמר משה כה אמר יהוה כחצית

הכלי אני ויצא בתוך מצרים ומה כל בכור בארץ
מצרים מבכור פרעה הישב על כסאו עד בכור העפוז
אשר אחר הרחוב וכל בכור בהמה והיתה צעקה גדלה
בכל ארץ מצרים אשר נמיתו לא נהיתה וכמהו לא תסף
ולכל בני ישראל לא יחזק כלב לשונו למאיש ועד
בהמה למועץ תדעון אשר יפלה יהוה בין מצרים ובין
ישראל וירדו כל עבדיך אלה אלי והשתחוו לי לאמר
צא אתה וכל העם אשר ברגלך ואחרי כך אצא ויצא
מעם פרעה בחזרי אף ויאמר יהוה אל משה

לא ישמע אליכם פרעה למען רבות מופתי בארץ
מצרים ומשה ואתה עשו את כל המופתים האלה לפני
פרעה ויזזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני
ישראל מארצו ויאמר יהוה אל משה
ואל אהרן בארץ מצרים לאמר הזדש הזה לכם
ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה דברו
אל כל עדת ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו
להם איש שיה לבית אבת שיה לבית ואם ימעט הבית
מוהו משה וקח הוא ועיניו הקרב אל ביתו במכסת
נפטת איש לפי אכלו תכסו על השיה שיה המים זכר
בן שנה יהיה לכם מן הככשים ומן העזים תקחו והיה
לכם למושמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה
ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל בין הערבים ולקחו
מן הדם ונהנו על שיה המזוזות ועל המשקוף על
הבהים אשר יאכלו אתו בהם ואכלו את הבשר בלינה
הזה עלי איש ומצות על מורים יאכלתו אל תאכלו ממנו
נא ובשל מבשל במים כי אם עלי איש ראשו על כרעיו
ועל קרבו ולא תותירו ממנו עד בקר והנהר ממנו עד
בקר באש תשרפו וככה תאכלו אתו מהניכם חגרים
נעליכם בגדליכם ומוקלכם בידכם ואכלתם אתו בחמץ
פסח הוא ליהוה ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה
והמיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה

Shabbat HaHodesh Maftir:
Exod. 12:1-20
ויאמר יהוה אל-משה ואל-אהרן
continue reading to the next column

ובכל אלהי מצרים לעשה שיפטים אני יהוה והיה הדם
לכם לאה על הכתים אשר אתם שם וראיתי את הדם
ופסדתי עלכם ולא יהיה בכם נגף למושדזית בהנתי בארץ
מצרים והיה היום הזה לכם לזכרון וזאתם אתו זולתוה
לדרתיכם זקת עולם הזאתו שיבעת ימים מוצות האכלו אך
ביום הראשון העביתו שאר מובתיכם כי כל אכל דומין
ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשון עד יום השביעי
וביום הראשון מקרא קדש וביום השביעי מקרא קדש יהיה
לכם כל מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש
הוא לברו יעשה לכם ושמרתם את המצות כי בעצמם היום
הזה הוצאתי את עבאדתיכם מארץ מצרים ושמרתם את
היום הזה לדרתיכם זקת עולם בראשון בארבעה יעשר
יום לזרשי בערב האכלו מצות עד יום האחד ועשרים
לזרשי בערב שיבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל
אכל מוזמנת ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בגר
ובאזרח הארץ כל מוזמנת לא האכלו בכל מושבתיכם
האכלו מצות

Shabbat HaHodesh Maftir end

ויקרא משה לכל הקני ישראל ויאמר אלתם משיכו וקחו
לכם צאן למושיפוזתיכם ושיחזו הפסח ולקחוהם אודת אונם
ועבלתם בדם אשר בסף והגעתם אל המשיקוף ואל שתי
המוזות מן הדם אשר בסף ואתם לא תבאו איש מפתח
ביתו עד בקר ועבר יהוה לנגף את מצרים וראה אדה
הדם על המשיקוף ועל שתי המוזות ופסח יהוה על הפתח
ולא יתן המשיחית לבא אל בתיכם לנגף ושמרתם את הדבר
הזה לחק לך ולבניך עד עולם והיה כי תבאו אל הארץ
אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם את העבדה
הזאת והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת לנו
ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח על בתי בני
ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד
העם וישתחוו וילכו ויעשו בני ישראל כאשר טוה יהוה
את משה ואהרן כן עשו ויהי בחזני
הלילה ויהוה הכה כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה
הישיב על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל
בכור בהמה ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים
ותהי צעקה גדלה במצרים כי איך בית אשר אין שם
מה ויקרא למושה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מהוך
עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את יהוה מחר
גם צאנכם גם בקרכם קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם
גם אתי והזזק מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ
כי אמרו כלנו מהים וישא העם את בנקו טרם יזמין
מעארתם צרת בעמלתם על שיכמם ובני ישראל עשו
כדבר משה וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמנת
ויהוה נתן את חץ העם בעיני מצרים וישאלום וינצלו
את מצרים

ויסעו בני ישראל מרעמוס סכתה כשעי נואות אלף הגלי
הגברים לבד מנף וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר
מקנה כבד מאד ויאפו את הבעק אשר הוציאו ממצרים עת
מצות כי לא דומין כי גרשו ממצרים ולא יכלו להחממהו